

Košecké zvony

Noviny farnosti Košeca - pre **Košecu – Nozdovice – Košecké Podhradie**

II. Ročník

4/2015

***Sláva Bohu na výsostiach
a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle***

Z OBSAHU

- Informácie Farského úradu
- Svätý rok milosrdenstva
- Ružencový október
- Vlakom do Trenčína - 17.10.2015
- Mikulášku, dobrý strýčku - 4.12.2015
- Slávnosť Všetkých svätých a Spomienka na všetkých verných zosnulých - Dušičky
- Korunka Božieho milosrdenstva
- Obraz Božieho milosrdenstva
- Družba detí z farností Košeca a Omšenie
- Spomienka na opáta Teodora Juraja Kojiša
- Príspevky našich čitateľov
- Dejiny farnosti Košeca - 5. pokračovanie
- Zábava pre všetkých

V prvom štvrtroku 2016 slávime...

- 1.1. Panna Mária Bohorodička - **NOVÝ ROK**
- 6.1. **ZJAVENIE PÁNA - Traja králi**
- 10.1. **KRST KRISTA PÁNA**
- 25.1. Obrátenie sv. Pavla
- 28.1. Sv. Tomáš Akvinský, kňaz a učiteľ cirkvi
- 2.2. **OBETOVANIE PÁNA (Hromnice)**
- 10.2. **POPOLCOVÁ STREDA**
- 11.2. Panna Mária Lurdská
- 14.2. **Prvá pôstna nedeľa**
- 22.2. Katedra sv. Petra, apoštola
- 19.3. Sv. Jozef, ženích Panny Márie
- 20.3. **Nedeľa utrpenia Pána (Kvetná)**
- 24.3. **Zelený štvrtok**
- 25.3. **Veľký piatok**
- 26.3. **Biela sobota (zmena času na letný)**
- 27.3. **Veľkonočná nedeľa**
- 28.3. **Veľkonočný pondelok**

Oznamujeme a pozývame

24. dec. BETLEHEMSKÉ SVETLO

Na Štedrý deň v čase od 13:00 do 16:00 hod. si môžete vo farskom kostole prevziať Betlehemske svetlo.

25. dec. JASLIČKOVÁ POBOŽNOSŤ

Detský spevokol pripravuje aj tento rok jasličkovú pobožnosť. Príďte sa na nich pozrieť a oceniť ich úsilie do farského kostola.

27. dec. KONCERT FARSKÉHO SPEVOKOLU A BIRMOVANCOV

Tento krát sa o hudobné spestrenie vianočných sviatkov postarajú domáci speváci a hudobníci. Koncert sa uskutoční vo farskom kostole.

6.1.16 TROJKRÁLOVÝ TURISTICKÝ VÝSTUP NA VRCH SOKOL

OKST v Košeci vás pozýva na otvorenie turistickej sezóny v roku 2016, ktorá tradične začína výstupom na vrch Sokol. Po skončení výstupu sa pri bývalej osade Sokol uskutoční novoročná pobožnosť na ktorú pozývame všetkých, nielen turistov.

INFORMÁCIE FARSKÉHO ÚRADU

Sväté omše počas Vianoc

24.12.2015	07:30	Košeca
štvrtok	22:30	Veľké KP
ŠTEDRÝ DEŇ	24:00	Košeca

BETLEHEMSKÉ SVETLO 13:00 - 16:00

25.12.2015	07:00	Košeca
piatok	08:00	Malé KP
BOŽIE NARODENIE	09:15	Košeca
	10:30	Veľké KP

15:00 Košeca - JASLIČKOVÁ POBOŽNOSŤ

26.12.2015	07:00	Košeca
sobota	08:00	Veľké KP
SV. ŠTEFAN	09:00	Košeca

27.12.2015	07:00	Košeca
nedeľa	08:00	Malé KP
SVÄTÁ RODINA	09:00	Košeca

15:00 Košeca - VIANOČNÝ KONCERT

31.12.2015	16:30	Košeca
štvrtok	svätá omša s ďakovnou	
SV. SILVESTER	pobožnosťou na konci roka	
Od 23:30 vyložená Najsvätejšia sviatosť		
oltárna k poklone a požehnanie do Nového roku		

1.1.2016	07:00	Košeca
piatok	08:00	Malé KP
NOVÝ ROK	09:00	Košeca

3.1.2016	07:00	Košeca
nedeľa	08:00	Veľké KP
	09:00	Košeca

6.1.2016	07:00	Košeca
streda	08:00	Veľké KP
Zjavenie Pána	09:00	Košeca
Traja králi		

Pri svätých omšiach požehnáme Trojkráľovú vodu.

Výmena okien na farskom kostole

V mesiaci decembri sme ukončili prípravné práce potrebné k výmene vitrážových okien na farskom kostole. Získali sme povolenie z Krajského pamiatkového úradu a vybrali sme dodávateľov.

V mesiaci januári 2016 sa začne s výrobou vitrážových častí okien.

V priebehu budúceho roka budeme postupne okná vymieňať.

Svätý rok milosrdenstva

Duchovné slávnosti vo farnosti

Nech každý muž a každá žena prejavuje skutky milosrdenstva voči každému dieťaťu i dospievajúcemu, zdravému i chorému, a nech s dôverou a bez prestania opakuje: „Rozpomeň sa, Pane, na svoje zľutovanie a na svoje milosrdenstvo, ktoré trvá od vekov“ (Ž 25, 6).

Terajší Svätý Otec František vyhlásil mimoriadny Svätý rok milosrdenstva, ktorý sa začal na slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie (8. decembra 2015). Nasledujúcu nedeľu (13.12.2015), bola otvorená svätá brána Baziliky sv. Jána v Lateráne i ostatných pápežských bazilik.

V tú istú nedeľu sa v každej miestnej cirkvi otvorila podobná Brána milosrdenstva na celý svätý rok, ktorý sa skončí 20. novembra 2016 na slávnosť Krista Kráľa.

Otvorenie svätej brány v Žilinskej diecéze

V nedeľu 13. decembra 2015 boli otvorené Brány milosrdenstva aj v našej diecéze.

- Katedrále Najsvätejšej Trojice v Žiline
- Bazilika Narodenia Panny Márie, Rajecká Lesná,
- Farský kostol Božieho milosrdenstva, Žilina-Hájik,
- Farský kostol sv. apoštola Jakuba Staršieho, Dubnica nad Váhom,
- Farský kostol sv. Mikuláša, Višňové,
- Kostol Panny Márie Matky Cirkvi na Hore Živčáková, Korňa.

Svätá brána je otvorená iba počas Svätého roka, inak je zamurovaná. Obrad otvorenia svätej brány symbolicky vyjadruje, že pri príležitosti Svätého roka sa veriacim ponúka osobitná cesta smerom k spásu. Svätá brána je spojená s možnosťou získať mnohé milosti pri zachovaní stanovených podmienok.

Odpustky pri príležitosti mimoriadneho Svätého roku milosrdenstva

Z listu Svätého Otca Františka predsedovi Pápežskej rady na podporu novej evanjelizácie.

Moje myšlienky smerujú v prvom rade **k všetkým veriacim, ktorí budú prežívať milosť svätého roku či už v jednotlivých diecézach alebo ako pútnici v Ríme.**

Želám si, aby sa odpustky svätého roku pre každého stali skutočným zážitkom Božieho milosrdenstva, ktoré všetkým vychádza v ústrety s tvárou Otca, ktorý prijíma a odpúšťa, a úplne zabúda na spáchaný hriech.

Aby veriaci mohli zažiť a dosiahnuť odpustky musia na znak hlboké túžby po opravdivom obrátení uskutočniť krátku púť k svätej bráne.

Je dôležité, aby bol moment získania odpustkov spojený predovšetkým so sviatosťou zmierenia a so slávením Eucharistie, zahrnujúcim reflexiu nad milosrdenstvom. Bude nutné, aby boli tieto slávené sviatosti spojené s vyznaním viery a s modlitbou za mňa a za úmysly, ktoré nosím v srdci na dobro Cirkvi a celého sveta.

Okrem toho myslím aj na **tých, čo z rozličných dôvodov nemôžu prísť k svätej bráne** – predovšetkým na chorých, starých a opustených, ktorí často nie sú schopní vyjsť z domova. Pre nich bude veľkou pomocou, ak budú prežívať chorobu a utrpenie ako zakúšanie blízkosti Pána, ktorý v tajomstve svojho utrpenia, svojej smrti a zmŕtvychvstania ukázal kráľovskú cestu, ako dať bolesti a osamelosti zmysel. Ich cestou, ako získať odpustky svätého roku, bude prežívanie tohto okamihu skúšky s vierou a s radostnou nádejou, prijímajúc Eucharistiu alebo zúčastňujúc sa na svätej omši a spoločnej modlitbe – aj prostredníctvom rôznych komunikačných prostriedkov.

Modlitba na mimoriadny Svätý rok milosrdenstva

Pane Ježišu Kriste, ty si nás učil, aby sme boli milosrdní ako nebeský Otec, a povedal si nám, že kto vidí teba, vidí jeho. Ukáž nám svoju tvár a budeme spasení.

Tvoj pohľad plný lásky oslobodil Zacheja a Matúša z otroctva peňazí; cudzoložnicu a Magdalénu od hľadania šťastia iba v stvorení; dojal Petra k slzám po zrade a zaistil raj kajúcemu lotrovi. Daj nám tak počúvať slová, ktoré si povedal Samaritánke, akoby si ich hovoril každému z nás: „Keby si poznala Boží dar.“

Ty si viditeľnou tvárou neviditeľného Otca, Boha, ktorý prejavuje svoju všemohúcnosť najmä cez odpustenie a milosrdenstvo: daj, aby Cirkev bola vo svete viditeľnou tvárou teba, svojho Pána, vzkrieseného a osláveného.

Prial si si, aby tvoji služobníci boli tiež zaodeti slabosťou, a mali tak správne spolucítenie s tými, čo sú v nevedomosti a omyle: daj, aby sa každý, kto za niektorým z nich príde, cítil očakávaný, milovaný a zahrnutý Božím odpustením.

Zošli svojho Ducha a všetkých nás posväť jeho pomazaním, aby jubileum milosrdenstva bolo rokom Pánovej milosti a aby tvoja Cirkev mohla s novým nadšením prinášať chudobným dobrú zvesť, zajatým a utláčaným zvestovať slobodu a slepým prinavrátiť zrak.

Na príhovor Panny Márie, Matky milosrdenstva, prosíme o to teba, ktorý žiješ a kraľuješ s Otcom a Duchom Svätým na veky vekov. Amen.

Ružencový október v našej farnosti

Duchovné slávnosti vo farnosti

Október je mesiac zasvätený Panne Márii Ružencovej.

Veriaci viac ako inokedy berú do svojich rúk ruženec a modlia sa ho. Panna Mária pri jednom zo svojich zjavení vo Fatime povedala: „Po vašej smrti zviažem všetky vaše ružence a nimi vás pritiahnem ku sebe.“ Aj my, veriaci našej farnosti, sme sa počas tohto mesiaca schádzali na modlitbe svätého ruženca. V Košeci vo Farskom kostole pred svätou omšou, v Košeckom Podhradí pri soche Božského Srdca Ježišovho.

Na druhú októbrovú nedeľu sme sa zišli pri kaplnke Fatimskej Panny Márie na Muškátke.

Ďalšiu nedeľu sme putovali do Nozdrovíc k novopostavenému krížu.

Mesiac sme zakončili modlitbou svätého ruženca na vrchu Butkov.

Tu sme sa zároveň pomodlili Korunku k Božiemu milosrdenstvu pri novom pamätníku sv. sestry Faustíny.

Duchovne posilnení sme vždy odchádzali domov.

*Zdravas Mária,
Milosti plná,
Pán s tebou,
Požehnaná si
medzi ženami.
(Lk 1, 28)*

Text: ReD

Vlakom do Trenčína

17.10.2015

Turistika, výlety, šport

Na podnet Moniky Porubčanovej sme sa zúčastnili výletu do Trenčína, kde sme navštívili viacero pamiatok.

Prvú pamiatku sme si pozreli v hoteli Elizabeth. Bol to rímsky nápis, ktorý je vytesaný do skaly.

Ďalšou zastávkou bol katov dom, pri sme sa oboznámili so životom a činnosťou mestského kata.

Pomalými krokmi sme sa ocitli na nádvorí hradu.

Kým sme pristúpili k prehliadke veľkého okruhu hradu, Monika nás oboznámila s jednotlivými objektmi, ktoré sa nachádzajú na nádvorí hradu.

Ešte pred samotným vstupom do hradu sme si obzreli Trenčín zo všetkých strán

nádvorí.

A konečne prišla na rad samotná prehliadka hradu.

Počas odborného výkladu sme sa dozvedeli o tom, akými premenami hrad prechádzal, koľko mal panovníkov, čím bol zariadený. Unikátom hradu je

takmer sto vystavených obrazov, ktoré reprezentujú viacero umeleckých slohov a žánrov. Po prehliadke

hradu sme sa ocitli v obnovených kasárňach, kde sme si pozreli vojenské zbrane a vojenskú výzbroj.

S hradom sme sa rozlúčili spoločným foto.

Poslednou zastávkou bol Karner sv. Michala. Aj tu sme mali čo obdivovať po odbornom výklade

sprevádzajúceho. Karner sv. Michala je jedinou neporušenou gotickou stavbou v meste mimo

hradu. Na ploche približne 70 m² sa ponúka kolekcia sakrálneho umenia zo zbierok

Trenčianskeho múzea, ktorá združuje prierez fragmentov oltárnych komplexov: Snímanie z kríža,

Madona s Ježiškom, Krásna Madona, torzo sv. Alžbety Uhorskej, sochy zlatených anjelíkov

a niekoľko sošiek svätcov.

Tu sa naša prehliadka kultúrnych pamiatok skončila.

Za úžasné zážitky ďakujeme Monike a pánovi farárovi, ktorí podujatie zabezpečili a zrealizovali.

Foto: Zuzka Kvasnicová, Text: Janka Košťaliková

Mikulášku, dobrý strýčku...

4.12.2015

Príspevky čitateľov

... modlím sa Ti modlitbičku, zlož tú svoju plnú tašku, daj nám darov svojich trošku, či koníčka medového, či koláčka makového, veď ty strýčku Mikuláš, mnoho dobrých darov máš.

Ako ten čas letí! Uletel rok a naše deti sa opäť učili básničky či pesničky o Mikulášovi a tešili sa na jeho darčeky. Mikuláš zavítal aj do nášho farského kostola a potešil deti, ktoré boli prítomné na detskej svätej omši v piatok 4. decembra. Prišiel pár dní skôr, ale o to lepšie pre deti. Mal totiž ešte plné vrecia a koše.

Na detskú svätú omšu priniesli deti aj svoje darčeky, ktoré vytvorili pre svojich blízkych na spoločnom stretnutí s priateľmi z Omšenia v predposlednú októbrovú sobotu. Pán farár im vtedy sľúbil, že im ich požehná a tak aj počas svätej omše urobil.

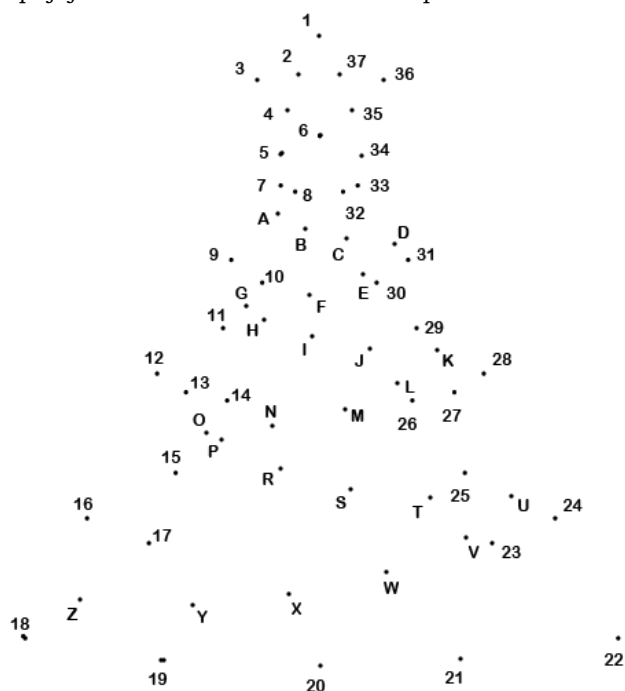
A po svätej omši sa v kostole naozaj objavil svätý Mikuláš aj s anjelikom. Čertík s nimi nebol, šiel hľadať po Košeci neposlušné deti.

Mikuláš deťom rozdal všetky darčeky čo mal a nakoniec sa spoločne aj odfotovali.

Text: J.Č., Foto: Zuzana Kvasnicová

Pospájajte číslce zelenou farbičkou a písmenká modrou.

Slávnosť Všetkých svätých a Spomienka na všetkých verných zosnulých – história

Duchovné slávnosti vo farnosti

Katolícka Cirkev si začiatkom novembra pripomína dva významné sviatky. Slávnosť všetkých svätých (1. november) cirkev už po stáročia spája s nádejou na vzkriesenie. Je to deň radosti, a nie strachu. Pre iných je smrť realitou, ktorú treba prijať. Po vzkriesení Krista sa nachádzame na ceste do večného mesta, kde nás očakáva blaženosť všetkých tých, ktorí boli Pánom oslávení. To má byť zmyslom Slávnosti všetkých svätých.

Začiatky slávania sviatku Všetkých svätých nás vedú až do 4. storočia po Kristovi. Svätý Efrém Sýrsky (306 - 373) a sv. Ján Zlatoústý (354 - 407) už poznajú sviatok všetkých svätých mučeníkov, ktorý sa slávil 13. mája, prípadne na prvú nedeľu po Turíciach.

Ešte aj v dnešnom gréckom kalendári sa táto nedeľa volá Nedeľa svätých. Slávnosť Všetkých svätých sa prvýkrát slávila v Ríme 13. mája 609, keď pápež Bonifác IV. prebral od cisára Fokasa pohanský chrám všetkých bohov, tzv. Pantheon a zasvätil ho Preblahoslavennej Panne Márii, vždy Panne a všetkým svätým mučeníkom. Pápež Gregor III. (731-741) zmenil slávenie Všetkých svätých z 13. mája na 1. novembra, keď v Bazilike sv. Petra slávnostne posvätil kaplnku k úcte Všetkých svätých. Prvého novembra sa sviatok Všetkých svätých (už nielen mučeníkov) začal sláviť v 8. storočí, najprv v Írsku, potom v Anglicku. Pápež Gregor IV. (827-844) rozšíril sviatok na celú cirkev. Veriaci si v tento deň pripomínajú aj svätých, ktorí nemajú miesto v kalendári alebo nie sú oficiálne vyhlásení za svätých. Na Slovensku je Slávnosť Všetkých svätých dňom pracovného pokoja. Druhým významným sviatkom je Spomienka na všetkých verných zosnulých – ľudovo nazývaná Dušičky. Tento sviatok nadväzuje na Slávnosť Všetkých svätých. Spomienku na všetkých verných zosnulých zaviedol svätý opát Odilo z Cluny roku 998. Vplyvom clunyjských mníchov sa táto spomienka behom 11. storočia veľmi rozšírila. V Ríme ju prijali v 14. storočí. Veriaci, ktorý v deň Spomienky na všetkých verných zosnulých nábožne navštívi kostol alebo kaplnku a pomodlí sa Modlitbu Pána a urobí vyznanie viery (Verím v Boha), môže získať úplné odpustky, ktoré sa môžu privlastniť iba dušiam v očistci. Okrem tohto odpustkového úkonu sa žiada splniť tri podmienky: sv. spoveď (krátko predtým alebo potom), sv. prijímanie (najlepšie v ten istý deň) a modlitba na úmysel Sv. otca (Otče náš, Zdravas a Sláva). Okrem toho ako vo všeobecnosti treba vylúčiť akúkoľvek pripútanosť k hriechu aj k všednému. Tieto odpustky možno získať od poludnia predchádzajúceho dňa až do polnoci určeného dňa. Veriaci, ktorý nábožne navštívi cintorín a aspoň myslou sa pomodlí za zosnulých, môže získať odpustky, ktoré sa môžu privlastniť iba dušiam v očistci, raz denne od 1. novembra do 8. novembra. Treba splniť aj ďalšie obvyklé podmienky.

V našej farnosti sa konali pobožnosti za našich zosnulých v nedeľu 1. novembra popoludní na cintoríne v Košeci a v pondelok 2. novembra na cintorínoch vo Veľkom a Malom Košeckom Podhradí. Odpočinitie večné daj im Pane!

Zdroj: internet

Korunka Božieho milosrdenstva

(Modlí sa na obyčajnom ruženci)

Na začiatku:

Otče náš...

Zdravas, Mária...

Verím v Boha...

Na veľkých zrnkách:

**Večný Otče, obetujem ti Telo a Krv,
Dušu i Božstvo tvojho najmilšieho Syna a nášho
Pána Ježiša Krista
na odčinenie našich hriechov
i hriechov celého sveta!**

Na malých zrnkách:

**Pre jeho bolestné umučenie maj milosrdenstvo
s nami i s celým svetom!**

Na zakončenie (tri razy):

**Svätý Bože, svätý Mocný, svätý Nesmrteľný,
zmiluj sa nad nami i nad celým svetom!**

Duše, ktoré sa budú modliť túto korunka, obklopi moje milosrdenstvo v živote a zvlášť v hodine smrti.

Každú dušu, ktorá sa bude modliť túto korunka, budem v hodine smrti brániť ako svoju chválu.

Ak sa ju pri zomierajúcom pomodlia druhí, dosiahnu tie isté odpustky.

Keď sa pri zomierajúcom odrieka korunka, zmierňuje sa Boží hnev a nepochopiteľné milosrdenstvo zaplavuje dušu.

Keď sa ju budú modliť zatvrdilí hriešnici, naplním ich duše pokojom a hodina ich smrti bude šťastná.

Ňou si vyprosí modliaci sa všetko, ak to o čo prosí, bude v zhode s Ježišovou vôľou.

„Posielam Ťa k celému ľudstvu s mojim milosrdenstvom. Nechcem trestať ubolené ľudstvo, ale túžim ho uzdraviť a privinúť k svojmu milosrdnému srdcu.

Pred dňom spravodlivosti posielam deň milosrdenstva.“

Pán Ježiš sv. sestre Faustine

Advent – čas príprav na príchod Pána

Duchovné slávnosti vo farnosti

Prvou adventnou nedeľou začala naša Cirkev nielen nový cirkevný rok, ale aj duchovné prípravné obdobie pred vianočnými sviatkami, pred príchodom nášho Pána Ježiša Krista.

Začiatok prípravy symbolizuje aj tradičný adventný veniec, jeho posvätenie a zapálenie prvej sviečky. Počas svätých omší požehnal pán farár prinesené adventné vence, ktoré si potom veriaci odniesli do svojich domov. Doma si veriaci zapalujú sviečky na adventnom venci každú ďalšiu nedeľu, buď pri obede alebo večeri, keď je pokoje celá rodina.

Súčasťou duchovnej prípravy na narodenie nášho Pána by pre každého kresťana mala byť hlavne svätá spoveď. Ňou sa pripravíme na prijatie Eucharistie, aby sme privítali narodeného Ježiška s čistým srdcom.

V našej farnosti sa konala spoločná svätá spoveď na tretiu adventnú nedeľu a čo je potešiteľné, využilo ju opäť väčšie množstvo veriacich ako v minulom roku. Prejavilo sa to aj na rorátnych svätých omšiach, keď takmer všetci prítomní pristupovali ku svätému prijímaniu. Aj v tomto roku sme pokračovali v tradícii slávania rorátnych svätých omší po tretej adventnej nedeľi. Konali sa len pri svetle sviečok, lampášikov či kahančekov. Zažívali sme opäť tú jedinečnú atmosféru týchto svätých omší, keď tma ustupovala pribúdajúcemu svetlu. Symbolizovalo to, že už onedlho príde medzi nás to pravé Svetlo, na príchod ktorého sme sa počas adventu duchovne pripravovali.

Úžasnú atmosféru rorátnych svätých omší prežívajú aj naše deti. Je to od nich veľká obeta vyliezať z teplých postieľok o niečo skôr, ako zvyčajne. Robia to však pre malého Ježiška, ktorého očakávajú a ktorému prinášali do kostola papierové vianočné ozdoby a vešali ich na konár. Na ozdoby písali svoje dobré skutky, ktorými chceli potešiť malého Ježiška. Škaredá haluz deň čo deň bola krajšia a krajšia, až nakoniec bude z nej krásny vianočný stromček, ktorému sa iste poteší aj malý Ježiško.

OBRAZ BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

8.12.2015

Príspevky čitateľov

Keď sa pranie stane skutočnosťou.

V utorok 8.12.2015, na sviatok Nepoškvrneného počatia Panny Márie, sa začal mimoriadny Svätý rok milosrdenstva. Tento, vskutku výnimočný deň pre celú cirkev, bol celkom výnimočný aj pre našu farnosť.

Už od 17. hodiny sme si mohli užiť krásnu atmosféru pri vyloženej Najsvätejšej oltárnej sviatosti, ktorú nám nádherne dopĺňali modlitby a spev našich priateľov z Ilavy aj veriacich z Košec.

Už na rannej svätej omši si mohli návštevníci kostola všimnúť novinku v našom chráme - obraz Božieho milosrdenstva. Zdobí pravú stenu veľa hlavného oltára. Tým sa naplnila túžba pána Rudolfa Ščasnoviča, veriaceho z našej farnosti. Na jeho popud totiž pán Domán obraz Božieho milosrdenstva namaľoval.

A príhodnejší deň na jeho slávnostné uvedenie a požehnanie si len ťažko predstaviť. Nový obraz Božieho milosrdenstva požehnal pri večernej svätej omši náš pán farár.

Nech aj nám teda, na príhovor sv. sestry Faustíny, prinesie do života veľa požehnaní, tak ako jej to Pán Ježiš prisľúbil. Veď veľkosť milostí závisí na našej dôvere, tak neváhajme a naberaťme, koľko vládžeme. Toto je totiž celkom zadarmo pre každého!

Text: J.Č., Foto: Zuzana Kvasnicová

Z histórie Vianoc – tradície, zvyky

Príspevky čitateľov

Ako slávilí naši predkovia Vianočné sviatky, aké mali zvyky, čo jedli, čo pili... Slávenie Vianoc môžeme sledovať už od 11. či 12. storočia.**Tradície a zvyky**

V rámci tradície na Vianoce dávali bohatí ľudia (šľachta a zemepáni) jedlá pre chudobnejších alebo poddaných. Dávali im najmä bochník chleba a tanier mäsa.

Do vianočných tradícií už od polovice 14. storočia a možno aj skôr, patril celodenný pôst, ktorý sa držal až do východu prvej hviezdy.

Každý chudák a človek v tiesni bol na Štedrý večer vítaný a dostal jedlo, niekde sa rozdávali aj peniaze. Už vtedy si ľudia posielali darčeky.

Kňazi a žiaci chodili po domoch a kostoloch a vôňou kadidla ich prevoniávali. Do domov sa dávala slama na pamiatku toho, že Panna Mária rodila v chlieve.

Jedlo malo byť na Štedrý večer zložené z 9 chodov:

oplátky (s cesnakom, šípkovým džemom a i.), hubová polievka alebo omáčka, kubo s krúpkami alebo s hubami, kaša (s prosa, krupice alebo hrachu), rôzne múčne pokrmy (varené a pečené – vianočky, koláče a i.)

Jasličky

Vytváranie jasličiek je sledované až k sv. Františkovi z Assisi (1181-1226), ktorý vytvoril jedny z prvých v jaskyni v meste Greccio.

Do 16. storočia jasličky pozostávali z 3 figúrok dieťaťa a dvoch zvierat, ktoré držali malé dieťa v teple. Až na konci stredoveku (16.-17. stor.) sa k týmto figúrkam postupne pridávala Panna Mária a Jozef a neskôr aj pastieri a iní.

Slávnostné jedlá

Tie sa podávali hlavne na stoloch vyššej šľachty, ako bola napr. hlava z diviaka s rozmarínom, jablkom alebo pomarančom, neskôr podávali ozdobeného páva. Netypickými jedlami na stoloch šľachty počas Vianoc boli najmä labute, volavky, srnčie, kapry, štučky a pod.

Zo sladkých jedál sa na stoloch vo vianočnom čase objavovali najmä perníky, koláče a vianočky. Bývali to veľké biele chleby bez cukru. Koláče boli robené z cukru a do tvaru ľudskej podoby, podoby vtákov a pod.

Sladká kaša sa podávala v štyroch farbách: zelená, čierna, biela a žltá.

Pripravovala sa aj omáčka zo slivkového lekváru a podávala sa k varenému údenému mäsu a zemiakovým knedliam.

V tom čase bol tradičným vianočný dezert z ovocia. Usušené slivky, jabĺčka, hrušky či marhule sa rozvarili so škoricou, badyánom, klinčekmi, vanilkou a citrónovou kôrou. Uvarená zmes sa prelisovali cez plátenko či cedník. K celej zmesi sa pridal slivkový lekvár, hrozienka, orechy a nastrúhaný perník. Celé sa to povarilo a dochutilo medom.

Medzi ďalšie netradičné jedlá patrili aj medové „certle“, peciválky (malé buchtičky plnené makom), škvarkové cukrovinky, medáky a pod.

Počas Vianoc boli podávané rôzne druhy rýb, upravené najmä opekaním nad ohňom, ale aj s rôznymi druhmi omáčok. Ryba sa pripravovala na viacero spôsobov, napr. ryba na čierno. Pripravovali sa aj koláče s kúskami rýb, rybá polievka.

Poslala: Monika Porubčanová

Družba detí z farností Košeca a Omšenie

21.11.2015

Turistika, výlety, šport

Pomaly stáva zvykom, že pred veľkými sviatkami sa stretnú deti a pár ochotných dospelých, aby spolu pripravili nejaké prekvapenie pre svojich blízkych.

Najvzácnejšie darčeky sú práve tie, ktoré boli vyrobené vlastnými rukami, lebo do nich treba dať oveľa viac srdiečka ako do nákupu v Tesco. Tento rok prišlo viac detí i dospelých, tak o dobré nápady a zábavu nebola núdza. Dokonca sme privítali aj vzácných hostí – deti a detský spevokol z farnosti Omšenie, tak sme aj spievali aj pracovali a vznikla kopa nových priateľstiev. Veď spolu to bolo do 30 detí a 12 dospelákov... Vyrábali sa rôzne ozdoby, náramky, ružence, dokonca aj vlastné korálky ťahaním zo skla a mnoho iných krásnych vecí. Aby nikomu nedošli sily, bolo zabezpečené aj bohaté občerstvenie a tak sa mnohí rodičia môžu už teraz tešiť na prekvapenia, ktoré si nájdu pod vianočným stromčekom - ak si ich pravdaže zaslúžia ☺.

Bol to skrátka požehnaný deň, za ktorý patrí Pánovi chvála a všetkým ochotným ľuďom srdečné poďakovanie.

Pán farár dokonca prisľúbil, že v piatok 4. decembra na omši darčeky aj požehná...

Ktovie, či sa už v predstihu nepríde na omšu pozrieť dokonca aj Mikuláš...

Text: A.Č., Foto: Zuzana Kvasnicová

BOŽE, ZMEŇ MA NA TELEVÍZOR...

Príspevky čitateľov

Učiteľka na prvom stupni raz zadala deťom úlohu napísať prácu o tom, čo by si želali, aby pre nich Boh urobil. Večer, keď práce prečítala, narazila na jednu, ktorá ju veľmi rozrušila.

V tej chvíli prišiel domov jej muž a videl, že plače. "Čo sa stalo?" - pýtal sa.

"Čítaj!" - odpovedala len a natiahla k nemu ruku so zošitom jedného dievčaťa.

"Bože, dnes Ťa chcem poprosiť o niečo zvláštne: zmeň ma prosím ťa na televízor. Rada by som bola na jeho mieste. Chcela by som žiť tak, ako žije televízor v našom dome. Chcela by som mať svoje zvláštne miesto, kde by sa okolo mňa schádzala celá rodina. Aby ma počúvali a neskákali mi do reči a nevypytovali sa, keď chcem niečo povedať. Chcela by som byť aj stredobodom pozornosti. A chcela by som, aby sa o mňa starali, ako sa starajú, keď televízor nejde.

Tiež by som bola rada spolu s otcom, keď sa vráti domov - napríklad aj unavený. A aby si ma moja mamička všimla, aby išla ku mne, keď zostane sama a je jej smutno. Chcela by som, aby moji rodičia aspoň niekedy nechali všetko tak a strávili trochu času so mnou.

Bože, vlastne nechcem až tak veľa, chcem sa mať len tak, ako akýkoľvek televízor"

"No to je hrôza! Úbohé dievča!" - vykrikol učiteľkin manžel.

"Čo to je preboha za rodičov?!"

Učiteľka mu so slzami v očiach odpovedala: "To je práca našej dcéry..."

Poslal: J. Čapla

Čaro Vianoc

Bystrík Mistrík

Čaro Vianoc iskrivé
drží dieťa v údive.

Tou záplavou svetielok
tešiť sa mu zachcelo.

Živo blysne očami,
odkloní sa od mamy.

K stromčeku sa otočí,
srdiečko mu poskočí.

Vzápätí mu na tvári
jasný úsmev zažiari.

Pod stromčekom betlehem
vzbudí jeho záujem.

Radostný tvor maličký
nahor vystrie ručičky.

Malú chvíľu je ticho,
zrazu zvolá: „Ježiško!“

Spomienky na opáta Teodora

Páter Teodor Juraj Kojiš, rodák z Veľkého Koš. Podhradia

Biskup Teodor Kojiš, OSB slúžil ako druhý opát opátstva Sv. Andreja Svorada a riaditeľ Benediktínskej vyššej školy v rokoch 1946 – 1966. Zomrel 29. septembra 1984.

Opát Teodor bol jednou z najvplyvnejších postáv v histórii opátstva a vyššej školy a obidve inštitúcie viedol v období fenomenálneho rastu.

Narodil sa v Košeckom Podhradí 16. apríla 1909. Juraj Kojiš prišiel do Spojených štátov v roku 1913 s rodinou, ktorá sa usadila

v Milwaukee, štát Wisconsin. Odcestoval do Lisle v štáte Illinois. Strednú a vysokú školu vyštudoval v opátstve Sv. Prokopa. V lete 1929, sa stali Juraj Kojiš a George Novak prvými noviciami nového priorstva Sv. Andreja Svorada v Clevelende. Novici prijali rehoľné mená Teodor a Daniel. Počas noviciátu v opátstve Sv. Jána v Minnesote a prvé sľuby prijali 2. augusta 1930.

Páter Teodor sa vrátil do Clevelendu. Tu dokončil svoje štúdiá a v roku 1936 bol vysvätený za kňaza. Začal učiť v Benediktínskej škole ako seminarista a čoskoro si vybudoval reputáciu ako excelentný učiteľ matematiky. Zanechal učenie, od roku 1940 do roku 1944 pôsobil na slovenských farnostiach po Spojených štátoch a Kanade.

20. júna 1946 bol zvolený druhým opátom opátstva Sv. Andreja Svorada. Vo veku 37 rokov, bol v tom čase na svete najmladší benediktínsky opát.

Bolo pred ním veľa zmien, prevzal administráciu rozvíjajúcej sa kláštornej komunity a rýchlo rastúcej vyššej školy.

Opát Teodor sa snažil naplniť duchovný život opátstva s dôrazom na intelektuálny a kultúrny rast. Niekoľkých mníchov poslal do zahraničia na pokročilé štúdium teológie i iných odborov. Páter James Forgac, OSB získal doktorát z teológie a filozofie v Kanade a páter Basil Hrin, OSV doktorát z teológie v Ríme. Opát Teodor túžil po otvorení seminára kňazských štúdií v opátstve. Sen, ktorý sa mu nikdy nesplnil.

Pozoruhodné bolo, že opát Teodor bol schopný viesť ľudí príkladom, absolvovaním magisterského štúdia v umení a architektúre na Western Reserve University, päť rokov po zvolení za opáta. Pozval do opátstva umelcov, aby vytvorili pre kláštor originálne náboženské diela. Bronzovú bustu zakladateľa opátstva, pátra Gregoryho Vaniscaka, OSB, vytvoril v roku 1949 slávny taliansky umelec Ugo Graziotti.

Páter Teodor zamestnal Graziottiho v roku 1947 počas svojej cesty do Rima a umelec sa počas tvorby busty presťahoval do opátstva. Busta je umiestnená pred Vaniscak Hall opátskej ošetrovne.

Opátova najväčšia výzva prišla v roku 1951, keď zháňal pôdu pre nový kláštor. Dokončený bol až dva roky po jeho smrti, v roku 1986. V poslednom roku pred odchodom do dôchodku mohol sledovať stavbu zo svojej kláštornej izby.

Potreba nového kláštora sa potvrdila, keď pod vedením opáta Teodora v roku 1960 dosiahol počet mníchov v opátstve Sv. Andreja Svorada počet 80. Najvyšší počet v jeho histórii. V rokoch 1947 a 1952 sa zaslúžil aj o nárast zápisov na vyššiu školu, ktoré dosiahli vrchol 1 115 chlapcov v roku 1952. V roku 1962 riadil kampaň, ktorá vyústila do výstavby novej, architektonicky nápadnej, pagodovej budovy telocvične, ktorá sa teraz volá Truman Field house.

Druhou láskou opáta Teodora po benediktinstve, bola opátova rodná zem – Slovensko. Opát Teodor hovoril plynulo po slovensky, bol výrečným prednášajúcim slovensko-amerických stretnutí. Založil slovenský inštitút a knižnicu v opátstve, aby podporil rast a uchovanie slovenského intelektuálneho života. Inštitút založený v roku 1952 dodnes pokračuje v jeho práci, aktuálne pod vedením Andrew F. Hudaka.

V roku 1947 navštívil opát Slovensko. Nasledovali roky brutálneho komunizmu, obdobia náboženského a kultúrneho prenasledovania, v ktorom bolo uväznených a popravených viacero kňazov a biskupov. Opát podporoval mnohých utečencov zo Slovenska a vyzýval ďalších, aby nasledovali ich príklad. Poskytol útočisko a pobyt známemu slovenskému kňazovi a básnikovi pátrovi Mikulášovi Šprincovi a lingvistovi a básnikovi Dr. Karlovi Strmeňovi. Obaja strávili roky vyučovaním na Benediktínskej vyššej škole a Inštitúte vyššieho vzdelania v Clevelende.

V roku 1960, pod vedením opáta Teodora, poskytlo opátstvo Sv. Andreja Svorada grant 50 000 \$ na iniciovanie vybudovania inštitútu na štúdium kňazov zo Slovenska v exile. Sen, ktorý sa stal skutočnosťou ako Slovenský ústav sv. Cyrila a Metoda v Ríme. Neskôr, po páde komunizmu, sa kňazi študujúci v inštitúte mohli vrátiť späť na Slovensko, aby tu pomohli obnoviť cirkev.

Podľa dobových záznamov sa prvé sväté omše, čiastočne preložené do slovenčiny, slúžili na území Spojených štátov amerických. Časopis Hlasy z Rima dokumentuje ako jednu z prvých slovenských bohoslužieb svätú omšu slávenú v meste Cleveland, 17. januára 1965. Pre amerických Slovákov ju celebroidal práve opát Teodor podľa textov, ktoré pripravil Slovenský ústav sv. Cyrila a Metoda v Ríme.

Po 20tich rokoch vedenia, opát Teodor rezignoval na svoj opátsky úrad v roku 1966 a následne prevzal kaplánske povinnosti v slovenskom benediktínskom ženskom kláštore v Oak Forest, štát Illinois.

Vrátil sa do Clevelendu a slúžil ako starší služobník v kostole Sv. Cyrila a Metoda a neskôr v kostole Sv. Andreja. Na konci života ho postihlo neurologické ochorenie - myastenia gravis. Vrátil sa do opátstva a ticho odišiel na večný život 29. septembra 1984.

Zdroj: preložené z časopisu Ora at labora, 2009

Dejiny farnosti Košeca

Dejiny farnosti – 5. časť

Farár Budinsky sa snažil prehĺbiť výučbu mládež v škole. V týždni častejšie chodil do školy a katechizoval. Vtedy bola škola nová, v roku 1788 od základov postavená z drevených brvien farníkmi. Mala dve izby pre organistu, komoru, pitvor, zvláštnu miestnosť pre vyučovanie školskej mládež, ktorá bola schopná prijať 100 detí, ale chýbali potrebné lavice. Žiakov, chlapcov a dievčat vo veku 6 – 12 rokov, bolo 452, ale do školy chodilo iba 42 žiakov. To preto, lebo ľudia boli chudobní a vzdialenosť filiálky bola veľká. Hlavne v zime bola cesta do nej ťažká a v lete deti pásli dobytok.

Organistom a učiteľom, ktorý pomáhal farárovi, bol Juraj Krabáč z Prečína. Skončil rétoriku a hovoril po latinsky a slovensky, stredne po maďarsky a trochu po nemecky.

Počas pôsobenia farára Budínského počet obyvateľov i počet katolíkov v košeckej farnosti rástol. V roku 1790 bolo 2858 katolíkov, 2 luteráni a 25 Židov. V roku 1801 mala už Košeca 3126 katolíkov, 2 luteránov a 38 Židov.

Budínsky zomrel v Košeci 16. júna 1802. Celý jeho život bol prácou a námahou pre česť a chválu Božiu a pre spásu duší. Dožil sa 77 rokov života, 53 rokov konal kňazskú službu ako kaplán v Lúkach, vo Varíne, v Ilave. Potom sa stal farárom v Slopnej a v Košeci. Tu pôsobil 46 rokov a stal sa čestným kanonikom.

Pohreb sa konal 19. júna 1802, na ktorom kázal po slovensky dubnický farár, kanonik Ondrej Meszáros.

Ešte v čase pôsobenia **Mikuláša Budínského** sa v roku 1799 začala výstavba nového farského kostola. Starý kostol bol nielen časom (mal asi 500 rokov), ale hlavne povodňou v r. 1635 značne poškodený, mal narušenú statiku. Boli použité podporné stĺpy. Kostol bol síce postavený z pevného materiálu, bol elegantný, ale pre množstvo veriacich už v r. 1766 nedostatočný. Preto sa začala pripravovať výstavba nového kostola.

Starý kostol - exteriér

Stál na starom cintoríne, ktorý bol obohnaný murovanou ohradou, v ktorej boli tri vchody – prvý od dediny, druhý zo strany fary a tretím bola bránka zo strany farského areálu, používaná farárom.

Steny kostola boli pre starobu a nedobrý terén porušené. Na rozkaz grófa Jána Iľešháziho boli v r. 1775 pre veľké nebezpečenstvo pod oknami orúcané omietky.

Kostol mal dva vchody zaistené dvojíťmi dverami na zámky. Prvý vchod bol z čela kostola a druhý zboku, z pravej strany. Oba vchody mali predsieň.

Strecha kostola i veža bola pokrytá šindľom, ktorý bol obnovený v r. 1786. Veža bola murovaná, spojená s kostolom a bola na nej i zvonica a v nej zavesené tri zvony. Prvý asi 100 kg, druhý asi 300 kg a tretí 20 kg.

Nad svätyňou, nad hlavným oltárom, bola zvonička, ktorá mala zvukové hodiny. Bol tam malý zvonček, ktorým sa zvonilo na pozdvihovanie. Tak sa týmto zvonom dávalo na vedomie všetkým, že v kostole je pozdvihovanie, aby aj ľudia, čo boli mimo kostola, adorovali.

Zvonica bola v r. 1775 prenesená z veže nad vchod do cintorína. Už sa spomínajú nové zvony: prvý z r. 1759 bol zhotovený na náklady farnosti, mal 900 kg a bol posvätený na počesť Panny Márie a svätého Jozefa.

Druhý zvon mal 400 kg, rok zhotovenia nie je uvedený, zaobstarali ho farníci a bol posvätený na počesť Panny Márie Nanebovzatej. Tretí zvon z r. 1761, v r. 1755 puknutý (pri prenášaní) a potom preliaty. Mal 80 kg a bol bez patróna. Štvrtý zvon bol zhotovený na náklady kostola, mal 60 kg a bol to asi umieráčik.

Interiér kostola

V kostole sa nachádzali dva oltáre. Prvý bol hlavný oltár, uprostred neho bol namaľovaný obraz Panny Márie Nanebovzatej ako titul kostola. Sprievod anjelov v chóre ju vznášal do neba a bol tam aj zbor apoštolov. Táto maľba bola v elegantnom, vyrezávanom, pozlátanom a postriebrenom ráme, vymaľovaná modrou a červenou farbou. Nad rámom bola vyrezávaná, pozlátaná a červenou farbou vymaľovaná koruna, ktorú niesli dvaja anjeli. Na vrchu bol namaľovaný obraz Najsvätejšej Trojice s anjeli.

Na strane evanjelia, na ľavej, bola socha svätého Jána krstiteľa, nad ňou socha sv. Kataríny a za Jánom Krstiteľom bola ešte socha sv. Štefana, uhorského kráľa. Na tej strane mal byť ešte vyrezávaný obraz sv. Františka Xaverského.

Na strane epištoly, na pravej, bol trojitý ozdobený stĺp a pri ňom socha sv. Jána, nad ňou socha sv. Barbory a ešte vyššie bola socha sv. Ladislava, kráľa.

Oltárny stôl bol murovaný, na starom drevenom oltári bola položená kamenná doska. Bohostánok bol drevený s dvoma anjeli po bokoch, ktorí mali v rukách kadidlá a umiestnený tam bol ešte obraz ukrižovaného Krista, ktorý zaobstaral gróf Ján Iľešházi v roku 1775. Oltár mal dvanásť svietnikov, bol riadne konsekrovaný (posvätený) s opatrenými plachtami.

Druhý, tzv. menší oltár, bol na pravej strane kostola, ktorá bola zriadená nákladom pána Wolfganga Nozdrovického a postavená so súhlasom ordinára. Oltár bol zasvätený úcte sv. Jána Nepomuckého. Bolo na ňom niekoľko sôch anjelov a svätých. Hore bola zobrazená najsvätejšia Trojica a korunovaním preblahoslavenej Panny Márie. Oltár mal oltárny kameň, ktorý zaobstaral Jozef Peres, farár v Ilave.

Svätyňa bola vyložená štvorcovými dlaždicami, jej strop bol vyzdobený viacerými symbolmi a tajomstvami Panny Márie, farebne vymaľovaný.

Po stranách kostola bolo desať lavíc, takže v strede bol voľný priestor. Kostol mal aj dva chóry a vchod na ne bol upravený tak, aby tam mohli vyjsť ľudia. Na hornom chóre bol starý organ obrátený k hlavnému oltáru a mal šesť registrov.

Na ľavej strane kostola bola pripevnená k múru vyrezávaná kazateľnica, zdobená zlatom a striebrom i farebne vymaľovaná. Ozdobovali ju skupiny sôch. V strede bola socha Ježiša Krista Spasiteľa a okolo boli štyria evanjelisti. Boli tam aj učители Cirkvi sv. Gregor Veľký, pápež sv. Augustín a tiež socha sv. Jána Nepomuckého. Kazateľnicu zdobila aj socha sv. Michala, archanjela a okolo neho veľa anjelov, ktorí držali v rukách nástroje umučenia Pána. Na ľavej strane bola aj krstiteľnica, vytesaná do múru, dobre uzavretá so sochou sv. Jána Krstiteľa, ako krstí Spasiteľa. V nej bola medená nádoba na krstnú vodu. Boli tam uchovávané posvätné oleje v troch pozlátaných nádobách. Na ľavej strane bola i murovaná sakristia. Mala dve okná i s mrežami. Keďže lúča slnka sem veľmi nesvietili, bola vlhká. V sakristii bola drevená skriňa, spovedelnica, kalichy, liturgické príslušenstvo a oblečenie.

V kostole sa nachádzali aj krypty. Prvá pod svätyňou, druhá pod bránou kostola, vchod do nej bol zo stredu kostola. Tretia bola panská, v strede lode kostola (asi pre hlavných patrónov). Štvrtá krypta bola pre rodinu Nozdrovických v strede kostola, piata pri bočnom vchode pre panstvo rodiny Klobušických. Šiesta krypta bola pod oltárom sv. Jána Nepomuckého pre rodinu Wolfganga Nozdrovického. Siedma bola pod šiestou pre zemiansku rodinu Vrana (Vranovskú).

Pokračovanie nabudúce.

Vianočná kapustnica

Recepty starých mám

Suroviny:

1 kg kyslej kapusty
0,5 l kapustnice (vody z kapusty)
1,5 l vody
2 – 3 strúčiky cesnaku
2 – 3 bodkové listy
Niekoľko zrníek korenia (nové, čierne)
Sušené dubáky
250 ml Smotana na varenie

Postup:

Do horúcej vody dáme kapustu, prilejeme kapustnicu. Pridáme korenie, bobkový list a roztláčený cesnak. Necháme variť.

Keď kapusta zmäkne pridáme hríby, ktoré sme namočili do studenej vody na 20 minút.

Nakoniec prilejeme smotanu a podľa chuti prisolíme, alebo pridáme trochu cukru, ak bola kapusta moc kyslá.

Výborne sa ku nej hodí domáci cesnakový posúch.

Dobrá chuť praje ML

Vianočné pranie

Nie je to dostačujúce vyznanie
lásky nášho Boha,
keď ako slabé Dieťa
prišiel medzi nás – hriešnych ľudí?
V núdznej maštaľke,
uprostred Svätej rodiny a nemých zvierat,
ktoré svojim dychom zahrievali jasličky?!
Maličký, a predsa veľký,
je tu teraz s nami.
Osobitne otvára pre nás
na Vianoce svoje srdce,
aby sa aj toho nášho dotkol
s veľkou nehou a láskou.
To je vianočný dar pre nás.
Prijmime ho s radosťou dávajme
ďalej spolu s Nepoškvrnenou Matkou.

Vypočutá modlitba

Príspevky čitateľov

Rehoľná sestračka rozpráva svoj zážitok:

„Cestovala som vlakom. Ešte ráno som si dala predsavzatie, že počas cesty chcem aj rozjímať nad Božím slovom. Vo vlaku som však zistila, že som si Bibliu zabudla doma. Povedala som Bohu: „Ty aj s tým vieš niečo urobiť...“ Netrvalo to dlho. Do kupé si prisadol jeden bezdomovec, ktorý nie málo, páchol alkoholom ... Povzdychla som si. Vedela som, že som ako „lepidlo“ na ľudí podobných kategórii. Muž vytiahol lupu a potom dlho hľadal niečo v taške, kým nevytiahol – áno – Bibliu. A začal potichu čítať. Po chvíli sa obrátil ku mne a spýtal sa: „Sestračka, viete, ktoré miesto je najkrajšie v písme?“ Usmiala som sa: „Pre každého niektoré iné.“ A on začal čítať: „Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného syna, aby nezhynul nik, kto v neho verí, ale aby mal život večný. Lebo Boh neposlal syna na svet, aby ho odsúdil, ale aby sa svet skrze neho spasil.“

Keď skončil svoj recitátorský prednes, pokračoval: „Viete je to pravda, že ľudia milujú viac tmú ako svetlo. Je ľahšie byť v tme. Keby sme sa postavili do Ježišoveho svetla, videli by sme svoje hriechy a boli by sme zhrození. Preto chceme byť v tme. Aj ja padám, ale Boh mi pomáha vstať.“

Sedela som a pozerala som mu do očí. Už to nebol pre mňa obyčajný alkoholik. Bol to brat, padal často do tmy, ale bojoval o Kristovo svetlo! Boh mi ho poslal do cesty, aby sme sa povzbudili navzájom!

Náš Boh má rád prekvapenia. Prichádza k vám nepoznaný a prehovára k nám cez ľudí, ktorými niekedy pohrdame. Oblieka sa do handier predmestí a naša pozornosť voči nemu otrhanému ho určite teší viac, ako iba velebenie a oslava v chráme. A naše modlitby a prosby vypočúva naozaj originálnym spôsobom.

Je príliš veľa nepravých tvárí, zle vyformovaných, pretože sú formované zvonku. Pravá tvár sa vytvára zvnútra. A čo sa týka tváre druhého človeka, treba ju objaviť ako niečo úžasné, ako tvár, na ktorú sa dá pozeráť, rešpektovať ju, pohladiť.

Pane môj... MY dvaja – TY a JA to spolu zvládneme... Vďaka Ti Bože za všetko!“

Poslal Rudolf Ščasnovič

Zábava pre všetkých

N	R	K	L	E	B	E	T	N	I	C	A	A	D	P
O	Á	Ó	J	Á	G	A	P	A	P	R	N	A	I	K
S	D	I	V	I	A	K	P	O	H	Á	R	E	S	A
O	O	P	D	A	B	S	A	I	R	T	A	A	K	I
R	O	A	B	N	L	N	N	B	I	Ň	K	T	E	Š
O	O	D	Z	E	I	N	H	S	E	N	E	S	T	A
Ž	É	Á	Z	L	R	S	T	T	E	L	T	E	Y	R
E	R	K	Z	Á	P	I	S	N	I	C	A	C	S	T
C	Á	R	T	A	S	R	E	Ž	Ó	R	A	O	E	S
T	M	N	T	R	P	T	M	Č	Č	F	M	J	P	B
Z	A	K	T	O	V	K	A	U	I	B	E	K	A	T
Á	L	I	E	V	B	S	F	V	R	N	R	L	L	Z
M	A	K	L	Á	B	O	O	E	A	A	K	P	E	Á
O	K	K	Í	Z	O	V	R	N	V	Ó	O	A	T	T
K	J	A	B	L	K	O	M	A	N	Ó	I	M	A	K

„Na Vianoce Kristus prichádza medzi nás. Je to správna chvíľa... „TAJNIČKA OSEMSMEROVKY“

(Pápež František)

AKTOVKA, ARTISTI, ATRIA, BALKÓN, BRÁNA, CESTA, ČINKA, DISKETY, DIVIAK, HADICA, HNIEZDO, INDIÁN, JABLKO, KABELA, KALAMÁR, KAMIÓN, KLEBETNICA, KRAVA, LAVÓR, NOSOROŽEC, OBÁLKA, PADÁK, PAPAGÁJ, POHÁR, PRILBA, PRSTEŇ, RAKETA, ROBOT, SEMAFÓR, SOMBRERO, STRAŠIAK, TELEFÓN, VARIČ, VOZÍK, ZAJACE, ZÁMOK, ZÁPISNICA, ZÁSTAVA, ZÁVORA, ZMRZLINA, ŽILETKA.

Zasmejte sa. Zasmejte sa. Zasmejte sa. Zasmejte sa. Zasmejte sa. Zasmejte sa. Zasmejte sa.

Policajt zastaví auto a pustí sa do jeho technickej kontroly. Prikáže vodičovi otvoriť kapotu a ukazuje mu rôzne súčiastky: „Čo je toto?“ „Sviečka.“ „A toto?“ „Sviečka.“ „A toto?“ „Sviečka.“ Policajt sa nahnevá a vykrikuje: „Tak čo je toto – auto alebo pojazdný betlehem?“

Muž prichádza nadránom domov, keď tu zrazu TRESK, obrovská rana do hlavy. Preberie sa a vidí manželku, ako stojí nad ním s valčekom v ruke a plače. „Prepáč drahý! Ja som zabudla, že tento týždeň robíš nočné.“

Manžel sa vracia z krčmy. Po tme sa snaží dostať do spálne. Stále však do niečoho naráža. Nakoniec sa nahnevá a zakričí: „Do kelu, tak už mi začni konečne nadávať, nech sa môžem orientovať, kde je tá posteľ!“

„Prečo si nervózný?“ „Lebo chytám ryby.“ „Ale ja som počula, že to upokojuje.“ „To áno, ale nie bez rybárskeho lístka.“

Muž sa pýta ženy: „Drahá, čo bude na obed?“ „Nič!“ odpovie mu nežnejšia polovička. „Ale veď ani včera sme nič nemali!“ „Ja viem, navarila som na dva dni!“

Nadránom sa vracia zamestnanec z práce a stretne šéfa, ktorý sedí v novom nablýskanom Ferrari a hovorí: „Šéfe, parádne auto!“ Šéf mu hovorí: „No, keď sa budeš snažiť a tvrdo makať,kúpim si ešte jedno.“

Vletí muž do drogerie a kričí. Moju svokru dopíchali včely! Celý roj!“ „Tu ale nemáme žiadne masti ani lieky na štípance.“ „Čo vám šibe? Ja chcem len nový film do fotoaparátu!“

Správne riešenia z čísla 2/2015: Osemsmerovka: ... KOCKY A ROBIA SA KRUHY.

Doplňovačka: ... KEĎ NASKOČÍ ZELENÁ MŮŽEME ...

DOPLŇOVAČKA

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S
A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A

Dedko ide s malým vnúčikom na cintorín a začne zapaľovať sviečky. Malý vnúčik sa ho pýta:

„...TAJNIČKA DOPLŇOVAČKY ... ?“

1. Hospodárska budova, humno, 2. Slaná tyčinka, 3. Spodná časť, 4. Tiekla z hora dolu, 5. Väzenská cela, v ktorej je väzeň sám, 6. Idyla, pokojný život, 7. Umelá tkanina, polyesterový hodváb, 8. Silonová pančucha, 9. Zožala kosou, 10. Záchranné vozidlo, záchranka, 11. Stá časť celku, 12. Jednotka času, 13. Slabá časť, 14. Malá struna, 15. Malá morská ryba, 16. Rivalka, protivníčka, 17. Siedma časť celku, 18. Menšia svieca, 19. Horský prechod neďaleko Rožňavy, 20. Zoskupenie osôb, viac osôb spolu, 21. Žena bývajúca vedľa, 22. Žena majúca povolenie sudcu, 23. Jarný horský kvietok, tiež aj malý morský živočích, 24. Majúca tvar siete.

Pomôcky: SLOTERA, SOROŠKA, SASANKA.

Vydáva: Farský úrad Košeca, tel. 042/4468044, e-mail: farskenovinykoseca@gmail.com

Za farský úrad: Mgr. Ján Čepela, Zodpovedný redaktor: Anton Meliš, Grafická úprava: Katka Melišová